

V E R S L A G

VAN DE

ZESTIENDE ALGEMEENE VERGADERING DER NEDERLANDSCHE
ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

GEHOUDEN

BIJ LEIDEN DEN 4^{en} AUGUSTUS 1860.

Tegenwoordig zijn de Heeren:

Mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, *President*,

Dr. M. C. Verloren, *Vice-President*,

Mr. H. W. de Graaf, *Secretaris*,

N. H. de Graaf, *Conservator* en

van de leden de Heeren: J. Backer Sr., Jhr. J. C. Martens, G. M. de Graaf, Prof. Cl. Mulder, Dr. L. A. J. Burgersdijk, F. M. van der Wulp, C. Brak, G. W. Grebner, Mr. J. H. Albar-
da, J. W. Lodeesen, Dr. J. A. Herklots, J. C. J. de Joncheere,
Dr. A. W. M. van Hasselt en Prof. J. van der Hoeven.

De voorzitter opent de vergadering met eene korte toespraak, waarin hij tot zijn genoegen, even als ten vorigen jare, wederom gelegenheid vindt om een woord van welkomst te rigten tot eenige leden, die voor de eerste maal eene vergadering der vereeniging bijwonen.

De notulen der vorige vergadering worden goedgekeurd en geteekend.

geen men bij meer andere insecta parasitica waarneemt; immers wijst hij zelf op de opgaaf van Rodschild, „dat de larven nog in abdomine van het moederdier verpoppen,” doch wederlegt de meening op den vreemden grond, dat daarvoor geene genoegzame ruimte zou zijn („hence there is evidently no sufficient space for the development of the pupa!”) Ook spreekt W. zich zelve eenigermate tegen, daar hij het „feit” der larven-voortwoekering in het ligchaam schijnt aan te nemen, en toch even te voren van de larven zegt: „no author has noticed the discovery of *larvae* in the feet or elsewhere” (libr. cit. p. 493 and 494). Zoo als Spr. reeds vroeger vermeldde, meent hij in één zijner exemplaren althans de beginnende larven-ontwikkeling in abdomine van het moederdier te hebben kunnen opmerken.

De Heer M. C. Verloren doet eenige mededeelingen omtrent het verhandelde op de bijeenkomst van het *Vijftiende Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres*, in Junij jongstleden te Amersfoort gehouden, en op de vergadering van de *British Association for the Advancement of Science*, kort daarop te Oxford bijengekomen, welke Spreker beiden heeft bezocht; alsmede nog eenige andere Entomologische mededeelingen over hetgeen hij in Engeland heeft gezien.

Wat het eerste betreft zegt hij, dat men zoo even heeft vernomen, dat door onze vereeniging, op uitnoodiging van het bestuur van het Congres, ter opneming onder de daar te behandelen punten was voorgesteld eene vraag over het voorkomen hier te lande van *Athalia Spinarum* als schadelijk insect, en het mogelijke nadeel, door de larven van die bladwespen-soort aan de knolgewassen veroorzaakt; doch dat tot hiertoe daaromtrent niets naders was vernomen. Spreker zegt nu, dat die vraag onder de te behandelen punten is opgenomen, maar dat het hem leed doet niet te kunnen zeggen, wat daaromtrent is verhandeld geworden, dewijl hij bij de behandeling van dat punt niet heeft kunnen tegenwoordig zijn, daar het onder de eerste

Afdeeling, den eigenlijken Landbouw behandelende, voorkwam, terwijl hij in de tweede Afdeeling moest zijn, waaronder de Bijenteelt behoorde, waarvoor hij meerdere punten ter behandeling had voorgesteld, en voor welk gedeelte men hem tot Secretaris had benoemd; dat evenwel een afdruk van het Verslag over het verhandelde op het Congres aan de Vereeniging zal worden toegezonden, waaruit men dan zal kunnen vernemen, wat omtrent dat punt zal zijn gebleken.

Betrekkelijk het verhandelde over de Bijenteelt verwijst hij ook naar genoemd Verslag, daar het veel te lang zou duren, om alles te vermelden, zoodat hij slechts de hoofdzak daaroemtrent wil aangeven. De gunstige ligging van de omstreken van Amersfoort voor de bijenteelt heeft te weeg gebracht, dat die plaats het middelpunt is van een dier oorden, waar de bijenteelt op den uitgebreidsten voet wordt gedreven, zoodat daar boeren zijn, die 300 tot 400 bijenkorven aanhouden, waarvan zij in gunstige jaren soms voor 1000 gulden en meer aan honig en was verkoopen. Daar nu het Landhuishoudkundig Congres in dit jaar te Amersfoort zou bijeenkomen, had het bestuur er zich op toegelegd, om ook de bijenteelt tot een hoofdonderwerp van behandeling te maken. De juistere kennis omtrent de huishouding en inrigting der bijenmaatschappij, voornamelijk door de invoering der *Dzierzonsche* bijenkasten en door de onderzoekingen van Dzierzon, von Berlepsch, von Siebold, Leuckart, Dönhoff en anderen in de laatste jaren in Duitschland verkregen, en de dien ten gevolge geheel gewijzigde en voordeeligere bijenteelt volgens de *Dzierzonsche* methode, bragten er ook toe bij om van de bijenteelt op dit Congres meer werk te maken, dan vroeger plagt te geschieden.

Zoo zijn er dus een tiental punten, op bijenteelt betrekking hebbende, onder de te behandelen onderwerpen opgenomen geworden, terwijl tevens voor de, bij deze gelegenheid te houden tentoonstelling, door het Utrechtsch Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde, eenige prijzen voor bijenkorven werden uitgelooft. Deze prijzen en te behandelen punten hadden,

natuurlijk vooral betrekking op de *Dzierzonsche* wijze van bijenteelt en hare invoering hier te lande. De uitkomst nu is voor beide zeer voldoende geweest, zoowel wegens de inzending op de tentoonstelling van goede bijenkasten volgens het *Dzierzonsche* stelsel, als wegens de goede en ijverige behandeling der voorgestelde punten op de vergaderingen van het Congres. De leden zullen zich herinneren, dat ten vorige jare op onze algemeene vergadering door den Heer Maitland dit punt ook ter sprake is gebracht, voornamelijk naar aanleiding, dat de Heer Dirks te Middelburg zich reeds gedurende eenige jaren met deze *Dzierzonsche* wijze van bijenteelt had bezig gehouden en nu, met medewerking van eenig genootschap of van landeigenaars, deze wijze van bijenteelt meer wenschte te verspreiden en door het oprigten van een modelbijenstal bevorderlijk te zijn. Spreker had toen nog niet het genoegen den Heer Dirks te kennen, maar heeft nu in dien Heer iemand leeren kennen, die geheel op de hoogte dezer zaak is, en volkomen bevoegd en geschikt, om haar bevorderlijk te zijn, waartoe niets dienstiger kan zijn, dan haar werkelijk in praktijk te brengen en het voorbeeld te geven, gelijk door den Heer Dirks is gedaan. Die Heer heeft nu Middelburg verlaten en zich te Lunteren, in de buurt van Amersfoort, nedergezet, opzettelijk met het doel, om daar de bijenteelt meer in het groot te kunnen drijven.

Ofschoon de vergadering ten vorigen jare te regt heeft gemeend, dat onze Vereeniging zich niet kon inlaten met het praktische gedeelte der bijenteelt, zoo meent Spreker evenwel, dat, uit een wetenschappelijk oogpunt, de levenswijze, huishouding en inrigting der bijen-maatschappij ten hoogste hare belangstelling verdient. Daar nu de *Dzierzonsche* methode voornamelijk en bijna alleen geschikt is, om een juist inzicht en wel gemakkelijk en snel daaromtrent te verkrijgen, zoo zal het de leden, die daarin belang mogten stellen, aangenaam moeten zijn te vernemen, dat zij nu te Lunteren bij den Heer Dirks daartoe de uitmuntendste gelegenheid hebben. Het is

voornamelijk om deze reden, dat Spreker hier van het Congres te Amersfoort heeft willen gewagen.

Nog over een punt wil Spreker iets zeggen. Met betrekking tot de Italiaansche bijen, de *Apis ligustica* van Spinola, hebben een paar Groningsche bijenhouders gezegd, dat men bij hen korven had met gele bijen, geheel gelijk aan de Italiaansche bijen, welke Spreker hen ten dien einde vertoonde; dat die bijen niet vermengd onder de gewonen voorkwamen, maar afzonderlijke stokken vormden, die hooger gewaardeerd en duurder betaald werden, dan de gewone, omdat zij ijveriger werkten en zachtzinniger van aard waren. Dit stemt alles volkomen overeen met hetgeen men van de Italiaansche bijen beweert, zoodat Spreker het hoogst merkwaardig zou vinden, indien deze variëteit van de gewone bije oorspronkelijk in ons land zou aanwezig zijn. Hij heeft daarom aan die landbouwers verzocht hem eenigen van die bijen, hetzij levend of dood te willen verzenden, ten einde ze met de Italiaansche bijen te kunnen vergelijken; maar heeft tot nog toe daaromtrent niets naders vernomen. Daar hunne namen hem onbekend zijn, zoo wil hij de aandacht van de Groningsche leden onzer Vereeniging op dit punt vestigen, en zal het hem hoogst aangenaam zijn, indien zij hieromtrent eenige inlichting konden verschaffen.

Prof. Cl. Mulder zegt, dat hem daaromtrent niets bekend is en hij er te Groningen nimmer iets van heeft vernomen, maar dat het dan waarschijnlijk zal zijn naar de zijde van Drenthe heen, dewijl in de eigenlijke provincie Groningen de bijenteelt weinig wordt gedreven. Gaarne zal hij evenwel trachten daaromtrent iets naders te weten te komen.

Prof. van der Hoeven vraagt of de Heer Dirks ook waarnemingen heeft gedaan ter nadere bevestiging van het zonderlinge verschijnsel van de *parthenogenesis* bij de bijen, volgens hetwelk de mannelijke bijen uit onbevruchte eijeren, de koninginnen en werkbijen daarentegen uit bevruchte eijeren zouden voortkomen.

De Heer Verloren geloof, dat hij daaromtrent geene bepaalde onderzoekingen heeft in het werk gesteld, maar wel die zaak voor waar houdt. Spreker meent ook, dat de onderzoekingen van Dzierzon, von Siebold, Leuckart en anderen de werkelijkheid daarvan voldoende hebben bewezen, zoodat er bezwaarlijk meer twijfel over kan bestaan.

Prof. van der Hoeven is ook wel van dit gevoelen, maar meent toch, dat een zoo merkwaardig en geheel op zich zelf staand feit wel waard is door herhaalde onderzoekingen te worden bevestigd, hetgeen de Heer Verloren gaarne toestemt.

Omtrent de Vergadering van de *British Association for the Advancement of Sciences* te Oxford, zegt de Heer Verloren, dat daar niet vele zuiver Entomologische voordragten zijn gehouden, maar toch eenigen. Van eene dezer wil hij hier voornamelijk eenige melding maken, omdat zij een zeer merkwaardig feit betreft, waarvan tot hiertoe geene voorbeelden bekend waren. De Heer Westwood heeft namelijk de gedaanteverwisseling beschreven en vertoont van eene parasitische vlindersoort, aan welke hij den naam heeft gegeven van *Epipyrops anomala*. Men weet, dat het parasitismus in eenige orden der Insecten zeer menigvuldig voorkomt, in anderen daarentegen zeer zeldzaam of in het geheel niet bekend is. Onder de *Lepidoptera* was daarvan tot hiertoe geen voorbeeld bekend. Wel zijn er onder de *Tineidae* eenigen, die van doode en verdroogde dierlijke stoffen leven, maar eigenlijk parasitische, op en van levende dieren zich voedende, waren er niet bekend. De rupsen nu van *Epipyrops anomala* leven op *Fulgora candelaria* en wel, naar het schijnt, voornamelijk in de vlokkig wasachtige uitscheiding, welke door het achterlijf dezer insecten wordt afgezonderd. De rups heeft eenen vreemden vorm. Oppervlakkig beschouwd zou men haar voor eene *Dipteren-larve* kunnen aanzien, van de familie der *Oestridae*; maar een nauwkeuriger onderzoek leert haar als eene werkelijke vlinder-larve kennen. De vlinder, waarvan de Heer Westwood slechts een slecht exemplaar bezat, had veel

van eenen mannelijken *Psyche*-vlinder en ook ongeveer de grootte van de grootste soorten van dat geslacht.

Behalve deze voordragt zijn, van Entomologischen aard, in de Sectie voor Zoologie en Botanie nog de volgende gehouden: Door den Heer Westwood over een Insect, hetgeen tot hiertoe beurtelings in drie verschillende orden is geplaatst geworden, en nu, doordien de Heer Westwood er de gedaanteverwisseling van heeft waargenomen, door hem voor, goed als een *Lepidopteron* werd beschreven. Den naam van het Insect kan Spreker niet opgeven, maar het behoort tot die vlindersoorten, welke in vorm veel overeenkomst hebben met de *Phryganeidae*. Door den Heer Stainton werd eene voordragt gehouden over eenige vreemde vormen van rupsen bij de *Microlepidoptera*; door den Heer Hogan over de *Britsche blinde Crustaceen* uit welputten; door den Heer Westwood nog eene over *Mummie-torren*, en eindelijk is door Spreker eene mededeeling gegeven van zijne onderzoekingen op *Sphynx Ligustri* gedaan, welke hij vroeger op eenige vergaderingen onzer Vereeniging heeft behandeld en waarvan in de *Transactions of the Entomological Society* een uittreksel zal worden geplaatst.

In het *British Museum* heeft Spreker slechts weinige oogenblikken voor de Entomologische verzameling kunnen besteden. Hij trof daar den Heer Smith aan, die zich voornamelijk met de *Hymenoptera* bezig houdt, waarom hij op diens vraag, welk gedeelte der verzameling hij het liefst wenschte te zien, die Orde verkoos. Behalve de Leidsche kent Spreker weinige groote verzamelingen dezer Orde, zoodat hij geene vergelijking kan maken, maar zeker is die van het *British Museum* zeer fraai en uitgebreid, ongetwijfeld veel rijker dan de Leidsche. Onder hetgeen hem daar meer bijzonder belangrijk voorkwam, was eene bij van Borneo, die door de inboorlingen gedomesticeerd is en in korven wordt gehouden, even als bij ons. Die bij droeg, naar hij meent, den naam van *Apis fusca*. De vorm verschilt zeer van onze bijen, het achterlijf is veel langwerpiger, eenigzins van den vorm, als bij de koninginne van

onze *Apis mellifica*; er zijn echter meerdere soorten, die dezen langwerpigen vorm hebben. Vervolgens was zeer merkwaardig eene bij, meer tot de *Andrenidae* behoorende, met dubbel gepectineerde antennen, welke de Heer Smith voor de zeldzaamste der verzameling hield, en nog twee andere *Hymenoptera* eveneens met gepectineerde sprieten, tot de Ichneumoniden behoorende. Daar men gewoon is bij deze *Hymenoptera* steeds enkelvoudige antennen te zien, zoo scheen deze zeldzame afwijking aan Spreker hoogst opmerkelijk toe.

Met veel genoegen heeft Spreker ook kennis gemaakt met den Heer Moore, die het opzigt heeft over de Zoologische Verzameling van het *East-India House*. Deze Heer had juist voor onze Vereeniging een exemplaar gereed liggen van het tweede deel van de *Catalogue of the Lepidopterous Insects in the Museum of the Hon. East-India Company, by Thomas Horsfield and Frederic Moore*, welk uitmuntend werk voor ons zoo belangrijk is wegens de menigvuldige waarnemingen en afbeeldingen van de gedaanteverwisseling van vlindersoorten onzer Oost-Indische bezittingen, door Horsfield gedaan en daarin opgenomen. Indien zoodanige onderzoekingen door onze eigene natie niet meer worden bevorderd en ondersteund, is het althans een gelukkig verschijnsel, dat zij door vreemdelingen worden gedaan. In Londen kan men ook eene menigte voorwerpen zien, door den Engelschen natuuronderzoeker Wallace in de laatste jaren in onze Oost-Indische bezittingen verzameld. De Heer Moore had in de laatste jaren ook eenige der zijde-voortbrengende vlinder-soorten aangekweekt, voornamelijk *Attacus Ricini* Boisd. en *Actias Selene* Mac Leay, van welke Spreker ook eenige cocons en eijeren ten geschenke ontving, omtrent welke hij evenwel reeds aanstonds zijn vermoeden te kennen gaf, dat zij wel niet zonden uitkomen, zooals ook het geval schijnt te zijn. De Heer Moore heeft eene verhandeling geschreven over de zijde-voortbrengende vlinder-soorten in Indie en China, van welke hij omstreeks een twintigtal heeft

doen kennen. Van sommigen dezer soorten zijn de vlinders in Europa zelfs nog geheel onbekend.

Bij den Heer Hewitson op *Oatlands Park* bij *Walton*, omstreeks 5 uur van Londen, heeft Spreker ook nog een dag doorgebracht. Deze Heer heeft de fraaiste en uitgebreidste verzameling van Dagvlinders, welke er bestaat, bevattende 3358 soorten in 9146 exemplaren. De verzameling van Boisduval te Parijs, die tot hertoe voor de rijkste werd gehouden, bevat slechts 2890 soorten van Dagvlinders. Eenige zeer merkwaardige varieteiten of hermaphrodieten trokken zeer Sprekers aandacht in deze verzameling. Vooreerst eene *Pieris Pyrrha* met een regter ondervleugel als van *Pieris Pamela* van Cramer. Door Godart is *P. Pamela* reeds aangegeven als ♀ van *P. Pyrrha*, zoodat men in dit exemplaar een sprekend bewijs heeft voor de juistheid dezer bewering, des te merkwaardiger, omdat deze twee vlinder-soorten zoo aanmerkelijk in kleur en teekening van elkander verschillen. Daar *Pyrrha* zeer licht en *Pamela* zeer donker gekleurd is, heeft dit exemplaar, met één donkeren ondervleugel, een zeer vreemd voorkomen. Men zou kunnen vermoeden, dat die ondervleugel er aangezet ware, maar de bovenrand is nog gedeeltelijk licht gekleurd, als bij *Pyrrha*. Overigens zijn geene teekenen van hermaphroditisme merkbaar, zoodat het twijfelachtig is, of men het werkelijk als een hermaphrodiet of als eene varieteit moet beschouwen. In het eerste geval is het merkwaardig, dat niet, als gewoonlijk, eene helft mannelijk en de andere vrouwelijk is, maar alleen het grootste gedeelte van de regter ondervleugel vrouwelijk en overigens de geheele vlinder mannelijk.

Eene andere, soortgelijke varieteit, was een *Colias (Callidryas) Trite*, welke anders bijna geheel gele vlinder, een donker gekleurde regter bovenvleugel had, met eene gele vlek aan het schoudergedeelte; de regter ondervleugel was donker gekleurd met gele streepen, de onderzijde van al de vleugels was geel met donkere streepen en het achterlijf geel aan de linker- en zwart aan de rechterzijde.

Eene derde hermaphroditische variëteit was van *Satyrus Itys*, des te merkwaardiger, omdat het verschil hier niet alleen bestaat in de kleur en teekening, maar ook in den vorm der ondervleugels. Bij de wijfjes steken namelijk de ondervleugels buiten de bovenvleugels uit. De variëteit nu had de regter ondervleugel overstekende en geel gevlekt, en de regter bovenvleugel met ééne gele vlek.

De Heer Hewitson, als ook de Heer Smith in het *British Museum*, vertoonden nog aan Spreker, als eene groote zeldzaamheid, eenige exemplaren van *Ornithoptera Brookiana*, Wallace, welke vlinders door Wallace van Sumatra waren overgezonden, door hem aldus genoemd, en beschreven en afgebeeld geworden in *Illustrations of new Species of Exotic Butterflies, selected chiefly from the Collections of W. Saunders and W. C. Hewitson. By W. C. Hewitson. London, John van Voorst, Vol. I. 1856.* Dit is dezelfde vlinder, welke onlangs door onzen Voorzitter in ons Tijdschrift is beschreven en afgebeeld onder den naam van *Papilio Trogon*, v. Voll.

Omtrent het domesticeren van bijen door de Dajakkers op Borneo, zegt de Heer van Hasselt, dat men daaraan nauwelijks dien naam kan geven. Wel wordt door hen veel honig uit de bosschen verzameld, zoo tot huiselijk gebruik, als voornamelijk, in verband met de inzameling van was, tot het drijven van eenen veel winst gevenden handel daarmede; maar zij verkrijgen die uit de zoogenaamde honig-boomen of *tangirangs*. In de reusachtige stammen dezer boomen, die zich soms tot honderd en meer voeten kunnen verheffen, maken de wilde bijen bij voorkeur hunne nesten of *idans*, soms, naar men zegt, in gunstige jaren ten getale van 100 of 200 stuks. Iedere stam heeft zijne eigene honig-boomen en het regt van eigendom wordt daarop streng gehandhaafd. In westelijk Borneo evenwel plaatsen zij toch ook eene ruw bewerkte soort van houten bijen-korven in die boomen, om het nederzetten der bijen-

zwermen door geschiktere woningen bevorderlijk te zijn ¹⁾.

De Heer H. W. de Graaf deelt mede, dat hij voor het verslag de volgende aantekeningen heeft bijeenverzameld:

Ik kan bij deze gelegenheid even als ten vorigen jare weder eenige soorten van *Macrolepidoptera* opgeven, die hier te lande gevangen zijn en nog niet als tot onze fauna behoorende waren opgegeven. Daaronder komen eenige *Leucaniden* voor, eene familie, die in ons waterrijk land, waar de voedingsplanten der rupsen in menigte wassen, eigenaardig te huis behoort en dan ook talrijk vertegenwoordigd wordt. Verder zijn het grootendeels *Geometrae* en wel voornamelijk *Eupitheciën*, die hier vermeld worden. De soorten van dit geslacht zijn in den regel moeijelijk te bestemmen. Die welke ik optel, zijn, naar ik vertrouw, met juistheid gedetermineerd. Andere mij bekende, maar nog dubieuze soorten, hield ik tot nader onderzoek terug.

Ik volg de orde van Boisduval's Index.

Arge Galathea L. — Tweemaal door den Heer J. Backer Sr. in de werken om Nijmegen gevangen; eens in Junij 1859.

Bryophila Algae Fab. — Herr. Sch. II p. 186. — Guen. V. 27. — Heinemann, Die Schmetterl. Deutschl. etc. p. 307. — *Spoliatricula* Tr. V. 1. 64. — Freyer N. Beitr. II. pl. 179 fig. 4. De Heer de Roo van Westmaas ving eenige jaren geleden een exemplaar te Scheveningen en een tweeden in Julij van dit jaar te Rosendaal in Gelderland, tegen rasterwerk.

Apamea (Lampetia) arcuosa Haw. — Wood fig. 433 (een bijna ongeteekend ♂). — Heinem. p. 435. — *Duponchelii* Bdv. sec. Guen. — Herr. Sch. fig. 178, 179. — Guen. V. 218. — *Airae* Freyer N. Beitr. II. pl. 162 fig. 1—3.

Espèce rare volgens Guenée. Zeer goed afgebeeld door

1) Meerdere bijzonderheden hieromtrent kan men vinden in *Studiën over Borneo en de Dajak's of zoogenaamde „Koppen-snellers” van dit eiland;* door A. W. M. van Hasselt. *Album der Natuur*. 1860.

Freyer. Ik bezit alleen mannetjes, waarvan wij eenige gevangen hebben, die in Julij tegen 't vallen van den avond langs den Zijldijk vlogen, bij Leiden.

Chersotis (Agrotis) Ericae Bdv. Ind. 77. — *Velum* HS. II. p. 346 fig. 30. — *Molottina* Guen. V. 294.

De Heer P. C. T. Snellen ving een voorwerp te Vegchel in Noord-Brabant en te Zwolle in Overijssel, beiden in Junij.

Hadena adusta Esp. — Hb. 606, 607 en 608. — Treits. V. 1. 339 en X. 11. 46.

In de collectie van den Heer Snellen heb ik een voorwerp gezien, dat door den Heer Brak, volgens diens opgave, te Zeist, Prov. Utrecht, in Junij gevangen is.

Aplecta occulta L. — Hb. 79. — Tr. V. 2. 52. — Volgens mededeeling van den Heer van Medenbach de Rooy heeft deze in Julij twee exemplaren dezer soort gevangen bij Nijkerk, in Gelderland, waarvan een in de collectie van den Heer Snellen berust.

Leucania littoralis Curtis Brit. Ent. pl. 157. — Bdv. Ind. n°. 1052. — Guen. V. 85.

Heinemann heeft deze soort niet opgenomen in zijne *Schmetterlinge Deutschlands und der Schweiz*. Guenée geeft als vindplaats op: „les côtes d'Angleterre” en voegt er bij „que M. de Graslin a trouvé dans l'ouest de la France une Lencanie qui pourrait bien être celle-ci, s'il faut en juger par une description abrégée qu'il en a faite à M. Pierret.” In de *Annales de la Soc. Entom. de la Belgique* komt *L. littoralis* ook voor als een bewoner van België. De soort schijnt echter weinig te worden gevonden. Voor ons land kan ik alleen wijzen op een ♂ voorwerp, dat ik, reeds eenige jaren geleden, in de Katwijksche duinen gevangen heb en dat ik langen tijd niet kon bestemmen, doch na Curtis en Guenée te hebben geraadpleegd tot bovengenoemde soort meen te moeten brengen. Evenwel wil ik niet onvermeld laten, dat mijn exemplaar „est d'un gris-ochracé pâle” zoo als Guenée opgeeft en dus veel lichter van kleur dan de afbeelding van Curtis, op welke de grond der